

Ms 1113
NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA
LJUBLJANA
Č. 1. 3E. 119

9. IV. 1924

119

Osoba

Jovanka Klemencič

žurnalistkinja

Ljubljana

Uredništvo "Slovenca"

Dr. Stankovič, Bogar, Samsarček 1/2

Ljubljana, 9. VII. 1924

Draga Ivanka! - Samo v kratkem ti želim srečno
in veselo Velikonoč. Vedno se pripravljam v ljubljano
pa ti zato ne pišem. In tudi zaradi nekujih bolgin in težke
duševne depresivnosti, ki me je nurenila to zimo. - Ne
vem, če sem ti nagovorila, da nisem bila o Božicu nič v
Klovenji. Naša kulturna tavnica, ki je zelo dobro pripravljena
delala je čla po živino v Škofjo Loko in jo goraj nazaj
peljala. Jaz se nisem upala na pot. - Zelo sem želela
voljno, da je živina v Škofji Loku. Privedila se je in radi
jo imajo. Tudi jo je dve leti tam. - Mamo bom dobila na
Koroško. Tam imajo domovinske kraje internat in
gospodinjstvo čisto. Če splavraj je vse pripravljeno, njeno
pavilo zagotovljeno. Pa vedno pride kaj nove. Po
Božicu je imela prekratko težko influenco, drugič je
zdaj pravo pridna in ljubljanska. 2. marca ore hoteli kome-
no odpotovati na jug, pa si je naša tavnica poparila
dono roko tako hudo, da mese dni ni mogla nič
delati. Zdar je imel moj mož influenco - tako da je
odno kraj. Shlenili smo, da mamo še Velikonoč praz-
nuje doma, potem jo odpeljam dol in tam ostane do
drugega leta, tudi čez pozimice. Čevica je zdaj z mano,
ona bo čla po živino v Škofjo Loko, nazaj jo bom pa
jaz peljala in ostaneu potem par dni v ljubljani.
Natanila se bom v Tirolskem hotelu, tam mi je všeč.
Tebe bom prosila eno popoldne, da se peljaš z mano na
Ljubljano, tam pri devici Mariji v Polju so zalepili moja
mamica. Če ne morem, ker me bova noga zardela. Pa
nam bo še bolj intimno v kočiji in se bomo laglje in
bolj od časa pogovorile. Ko se vrnevi nazaj, me oga-
nesi lahko na čaj k Troji mali kvantki in mladi
Klovenji. Ivanka, Korošnica. Samo ti mi, da me ne sme

prilagoditi v skrivnjavo in pomuditi
katerimih sladkih, potic ali takega. Ni slad-
kega, ni marškega, samo dvakrat pre-
pešne žemlje. Tako je zapoved dijete! K
večjem, če mi pomudi par skulinah žobolek
ni s sladkorjem potrebnih! -

ZA Č. 1. Eleonoro isto že zdavnaj čaka
steromen zavojaček starega perila. Bom
šla na hladno v garderobo, pa lahko po-
čijo ponj. Običajni jo, to se razume, samo
na obed me ne sme povabiti, če ne vidim
dobrih stvari, ki jih imam jediti, mi je post
isto lakota stvar.

Spomlad prikaže in to je za me vedno
toba telečnega in dmitrnega preporeda.
Stare rane so gacehine in ilonke z uvol-
nostjo gleda nazaj na britke solze, ki jih
je prelival.

Imela bi prav v vašem zadnjem
pisem: nisun te zadnje obprla svojega
srca, kakor bi bila rada, ampak o
v vašem topljenju ilonke ne more govoriti.
Tudi če hoče.

Prunogo pihov Ti: želim in par capil
mirmih, solunih velikonostnih dni!

Tvoja stara Zuzka